

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр.Перник, 07.03.2014г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд-Перник, в публично заседание проведено на деветнадесети февруари през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 1399/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на жалба от Р.К.Т. против Заповед № *** от 18.10.2013г. на Директора на ДСП Перник, с която е постановен отказ за отпускане на целева помощ за отопление. Жалбоподателят изразява становище за незаконосъобразен и постановен при съществени процедурни нарушения административен акт и иска отмяната му.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция "Социално подпомагане" Перник, чрез процесуалния си представител излага становище, че жалбата е неоснователна и пледира да се отхвърли.

Административен съд - Перник, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице което има правен интерес да атакува процесната заповед. Насочена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Жалбоподателят Р.К.Т.,*** е поискал отпускане на целева социална помощ за отопление с твърдо гориво за отоплителен сезон 2013г./2014г.. Подал е молба-заявление с вх. № *** от 23.09.2013г., ведно с необходимите приложения, установяващи семейно положение, ползувана жилищна площ, месечен доход и др..

Към преписката са приложени два броя уведомления от 26.09.2013г. и на 10.10.2013г. изготвени от социални работници, в които се сочи, че на посочените дати жалбоподателят не е намерен на посочения адрес.

На 13.10.2013г. е изготвен социален доклад, в който е отразено, че Т. не може да бъде открит на постоянния му адрес и не може да се извърши социалната анкета, за да се установи

наличието на условия за упражняване на правото за социално подпомагане, поради което е предложено да се откаже на жалбоподателя месечна целева помощ за отопление. В този доклад е вписано, че на 26.09.2013г. и на 10.10.2013г. социални работници са извършили две посещения на декларирания постоянен адрес, но не са открили адресата. Предложеното решение е да се постанови отказ за отпускане на целева помощ за отопление, тъй като не може да се извърши социална оценка. Въз основа на горните доказателства е постановена Заповед № *** от 18.10.2013г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"-Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление. Срещу тази заповед е подадено възражение до Директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане"-Перник, по повод на което е постановено и Решение № *** от 19.11.2013г., с което е потвърдена изцяло оспорваната заповед. С оглед на това предмет на обжалване в настоящето производство е заповед № *** от 18.10.2013г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК.

Горната фактическа обстановка се възприема от представената и приложена по делото административна преписка послужила за издаване на процесната заповед.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. С оглед на това и при установената по-горе фактическа обстановка съдът намира подадената жалба за основателна. Доводите за това са следните:

Предмет на оспорване в настоящето производство е заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление. Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакувания акт е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. При осъществения съдебен контрол се установи, че акта е издаден в изискуемата се писмена форма, но няма необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. Според разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК административният акт трябва да съдържа правните и фактически основания за издаването му, т.е. да бъде мотивиран. Това означава между посочената правна норма и описаното фактическо положение да няма противоречие, да са посочени в единство и като такива да представляват мотивите на административния акт. Посочването на мотиви е задължително условие за законосъобразността на издадения административен акт.

В конкретния случай на първо място, съдът приема, че заповедта е немотивирана. Липсва точно посочване на кое от изискванията на Наредба № РД-07-5/2008 за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление не отговаря жалбоподателя, за да му бъде отказано отпускането на такава помощ. Цитирана е единствено разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от цитираната по-горе наредба, което по никакъв начин не представлява мотивиране на заповедта с посочване на фактически и правни основания за издаването ѝ. Всеки административен акт като задължителен реквизит трябва да съдържа мотиви. Липсата на мотиви, са основата върху която се проверява законосъобразността на акта от една страна, а от друга страна – чрез тях засегнатата страна осъществява правото си на защита и липсата им съставлява нарушение, опорочава издадената заповед и я прави незаконосъобразна, като издадена в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Освен липсата на мотиви, заповедта е незаконосъобразна и поради обстоятелството, че установеното административно производство по реда на чл. 13 от ЗСП не е проведено законосъобразно, като са допуснати съществени процесуални пропуски. Нормативно установеното условие лицата и семействата да живеят на постоянния си адрес, които сочат в молбата-декларация за отпускане на социална помощ е обстоятелство, което се включва в съдържанието на чл. 12, ал. 2, т. 7 от ЗСП при преценката за отпускане на помощта. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ПП на ЗСП, установяването на това обстоятелство става с лична карта или паспорт, който следва да се представи при депозиране на молбата-декларация. А съгласно чл. 93, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация лицата могат да имат само един постоянен адрес. Следователно лицето приело молбата-декларация е направило съответната констатация в тази връзка. Социалните работници, извършващи проверката, са се задоволили единствено да констатират ненамирането на жалбоподателя на посочения от него адрес при извършените две посещения. Социалният доклад е вътрешно противоречив и не са обсъдени в него всички обстоятелства водещи до отказ или уважаване на претенцията. От него единствено е видно, че жалбоподателят не е открит на посочения адрес при посещения на социалните работници, поради което не е могло да бъде изготвена социална анкета. При положение, че това е единственият адрес, на който същият може да поиска и да получи социални помощи, не съществува възможност това да му бъде отказано, само поради отсъствието му от постоянния адрес в конкретен момент, в който е извършена проверката. Ненамирането на заявителя на социална помощ на посочения постоянен адрес не съставлява предвидено от чл. 12, ал. 2 от ЗСП материалноправно основание за отказ за отпускане на помощта.

Фактите, които са релевантни за реализиране на правото за отпускане на исканата помощ, са установени в чл. 12, ал. 2 от

ЗСП. Упражняването на правото съгласно нормативната уредба зависи единствено от доказване на визираните в закона факти пред административния орган. Специалната административнопроцесуална разпоредба на чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, въвежда изискването за извършване на социална анкета и изготвяне на социален доклад по чл. 27, ал. 1 от ПП на ЗСП, съдържащо мотивирано предложение за отпускане или отказ на целева помощ. В разглеждания случай социална анкета не е била извършена поради обстоятелството, че при извършените две инцидентни посещения заявителят не е бил намерен на постоянния си адрес. С допълнителната разпоредба на пар. 1, т. 11 от ДР на ЗСП, дефинираща понятието "социална анкета" и с административнопроцесуалната норма на чл. 27 от ПП на ЗСП не е предвидена възможност за неизвършване на социална анкета в случаите, когато лицето временно отсъства от постоянния си адрес. Социалната анкета е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, която не се изразява само в проверки на място по постоянния адрес, а и в проучване на документация и събиране на информация. За социалния работник не е съществувала обективна пречка да предупреди лицето за посещението си и в срока по чл. 27, ал. 1 от ПП на ЗСП да извърши социална анкета, констатираща всички относими данни и обстоятелства. В подадената молба-декларация заявителя на социалната помощ е посочил и номера на мобилния си телефон за осъществяване на връзка, поради което не е съществувала обективна пречка да се уведоми лицето за датата на предстоящата социална анкета и след това да се посети на постоянния му адрес, за да се установят всички обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка. В жалбата отправена до съда се акцентира, че същият не е намирал никакви уведомления в пощенската си кутия, поради което не е посетил дирекцията в определения срок и именно това е спорния момент в казуса-дали тези уведомления са достигнали до адресата, на които въпрос следва да се отговори отрицателно, тъй като липсват доказателства тези уведомления да са му сведени до знанието като доказателствената тежест за фактическите основания послужили за издаване на заповедта е на административния орган. С оспорената заповед административния орган не е разгледал отправеното до него искане по същество, а е отказал отпускане на помощта единствено предвид обстоятелството, че при посещението на постоянния адрес лицето не е открито. Ненамирането на лицето на постоянния му адрес при направените посещения в течение на установения 20-дневен срок не съставлява предвидено от чл. 12, ал. 2 от ЗСП материалноправно основание за отказ за отпускане на помощта. В

чл. 13, ал. 2 от ЗСП е поставено изискване заповедта на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" да бъде издадена след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Неизвършването на социална анкета и неуказването на жалбоподателя да извърши необходимото действие за съдействие по молбата му, спрямо социалните работници са довели до незаконосъобразност на оспорената заповед не само поради допуснати нарушения на административно производствените правила, но и поради неправилно прилагане на материалния закон чл. 2, ал. 1 от наредбата, като административния орган е постановил акта си без да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да постанови един мотивиран и законосъобразен акт.

Допуснатите нарушения при провеждането на административното производство, изразяващи се в липсата на мотиви и неизвършването на социална анкета, която да констатира всички релевантни обстоятелства относно отпускането на целева помощ за отопление, се отразяват на законосъобразността на оспорения административен акт. Поради това Заповедта на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"-Перник ще следва да бъде отменена изцяло като незаконосъобразна, а административната преписка - изпратена на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"-Перник за провеждане на административното производство при съобразяване с дадените в настоящото решение задължителни указания по прилагането и тълкуването на закона. При новото разглеждане административния орган следва да установи налице ли са условията по чл. 10 и 11 от ПП на ЗСП и чл. 2 от наредбата по отношение на жалбоподателя с оглед поисканата еднократна социална помощ за задоволяване на конкретна потребност и цел. В чл. 12, ал. 2 от ЗСП законодателят е предвидил показателите, на които следва да отговаря молителя, за да придобие качеството правоимащ, като обсъждането на тези обстоятелства следва да се отразят в социалния доклад. Това в случая не е сторено, а е акцентирано единствено върху отсъствието. Отсъствието при проверките не е визирано от закона като основание за отказване на отпускането на целева помощ за отопление, така е прието и в решение № 12929 от 18.10.2012г. постановено по АД № 3410/2012г. по описа на ВАС на РБ по напълно идентичен казус.

Въз основа на изложеното оспорваната Заповед № *** от 18.10.2013г. на Директор на Дирекция „Социално подпомагане“Перник, с която е отказано отпускане на целева помощ за отопление на Р.К.Т.,*** следва да бъде отменена. Делото като преписка ще да бъде изпратено на Дирекция „СП“Перник за произнасяне по молба-декларация № *** от 23.09.2013г., съгласно дадените указания.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК, състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № *** от 18.10.2013г. на Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Перник, с която на Р.К.Т.,*** е отказано отпускане на целева помощ за отопление по подадена молба-декларация с вх. № *** от 23.09.2013г..

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“–Перник за произнасяне по молба-декларация № *** от 23.09.2013г. подадена от Р.К.Т..

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия: